

IN MEMORIAM

Acum, la cumpăna dintre ani, a plecat dintre noi, pe neașteptate, colegul nostru, profesorul GHEORGHE TOMA.

A avut, cu deosebire, vocație de dascăl. De la catedră – locul unde s-a simțit în largul său – a știut cu pricepere și migală să modeleze caractere.

Cuvântul său avea greutatea conferită de experiență și valoare. Astfel, a reușit să atingă adevărata menire a dascălului, aceea de a face ca fiecare dintre elevi, descoperindu-se pe sine, să-și pună în valoare calitățile personale în căutarea drumului propriu în viață.

Expresia "Am fost elevul/eleva profesorului TOMA", a devenit de-a lungul anilor o etichetă care reflectă multă muncă, talent și valoare. În același timp, exprimă respectul, aprecierea și mândria celor care i-au fost discipoli.

Model greu de egalat, colegul nostru, profesorul GHEORGHE TOMA, rămâne prin activitatea sa didactică, o provocare pentru dascălii care vor veni pe urmele sale. Autor al unor studii și articole în domeniul matematicii, rod al anilor de muncă pasionată, a dat valoare învățământului matematic hunedorean. La aceasta se adaugă rezultatele deosebite obținute împreună cu elevii săi de-a lungul unei prestigioase cariere, din păcate curmate prematur.

Familia dascălilor de la Colegiul Național "Decebal" Deva a devenit, odată cu plecarea lui, mai săracă. Memoria colegului nostru, profesorul GHEORGHE TOMA, va rămâne tot timpul vie.

Dumnezeu să-l odihnească!

Florin Ilies

Directorul Colegiului Național "Decebal"

Deva

Editorial

Cum ar fi (toate) dacă n-ar fi Călătoria spre Europa viitorului...?

sau

Now he believes că toleranța este un îndemn la viață?

sau mai bine

Cum ar fi dacă n-ar fi Balul de Halloween? Atunci, dacă balul nu ar fi, ar rămâne doar Astre care să ne adreseze un Îndemn la viață, Tinerețe și prietenie. Balul nostru nu ar fi doar al nostru, ci Balul Crăciunului, Balul bobocilor și chiar Balul bobocilor, drapat după Moda lansată în acest an de Culorile toamnei. Căci, nu-i așa, toamna începe orice Călătorie în spațiul nostru, și cu ce altceva dacă nu cu Gânduri la început de drum. Iar dacă despre Nașterea Domnului a fost unul care avea îndoieli, Now he believes...Now, adică acum, Orașul meu ecologic ar putea să-și găsească un loc în Europa viitorului, având drept Matrițe Toleranța, Munca și seriozitatea.

Iar după atât de mult efort creativ, binențeles că A venit vacanța, prin urmare e momentul unei reverii sur la Seine, au moment de l'Inauguration de la plaque francophone a CND, veșnic reală și virtuală în 3D, asemeni lui Grand Theft Auto IV review, fără de care nu se poate, căci altfel Cum ar fi dacă n-ar fi...?

Alexandra GRUIAN

P.S. Dacă n-ar fi, nu ai avea în mână acest exemplar. N-ar fi păcat...?

A VENIT VACANȚA CU ... EXCURSIA-N FRANȚA

Pentru doisprezece elevi din Deva, vara aceasta a fost plină de noi experiențe, de oameni interesanți și de locuri speciale, toate acestea datorită fundației "Conexiuni", care împreună cu Asociația Artois-Roumanie au organizat o tabără gratuită pentru doisprezece elevi deveni la Arras, departamentul Pas de Calais, în Franța.

Printre cei doisprezece, eram și noi, patru decebaliști, chiar cinci, la o numărătoare mai exactă, căci eram însoțiți de Mihaela POPA, profesoară de limba franceză la noi în liceu.

Am fost extrem de încântați de această călătorie, deoarece a fost în același timp culturală, bazându-se pe

vizitarea a cât mai multor locuri de notorietate din Franța, interculturală - prin interacționarea elevilor români cu cei francezi, și sportivă - mizându-se pe învățarea unor sporturi deosebite (rafting, echitație și atât de multe altele). În același timp, am petrecut multe zile și la Centrul Sportiv din Arras, jucând fotbal, baschet, volei, ping-pong și biliard.

În cele două săptămâni, am fost găzduiți la căminul "Anne Frank" din Arras, loc în care s-au desfășurat concursuri de limbă și cultură franceză, concursuri de tenis de

masă, precum și alte activități care au legat prietenii între noi, românii, și gazdele noastre, francezii.

Fiecare zi a însemnat o nouă provocare. Pe lângă sporturile orecum necunoscute nouă, am înotat în Marea Mânecii și în Marea Nordului, iar cel mai fascinant a fost să vedem pe viu ce înseamnă fluxul și refluxul și astfel geografia nu mai era pentru noi doar o materie în plus la școală, ci o trăiam pe tălpile, pielea, degetele și obrajii noștri... Am petrecut ore întregi în bazine de înot și la Aqualud, în orașul Touquet, unde ne-am dezlănțuit ca niște copii, iar cuvintele sunt

neputincioase să redea toată bucuria pe care am adunat-o în sufletele noastre, de acum mai bogate cu o nemărginită de senzații.

Și se poate să mergi în Franța fără să ajungi la Paris ??? Nu !!! Am fost, deci, o zi - doar, dar lucrurile minunate nu durează o veșnicie - să ne încărcăm ochii, mintea și sufletele la Louvre, Sacré-Coeur, Arcul de Triumf, Turnul Eiffel, Notre Dame. Apoi, profesoara noastră ne-a propus o zi de descoperire a unui oraș francez mai puțin cunoscut, dar deloc lipsit de strălucire, Lille, unde am explorat străduțe fermecătoare, am vizitat o expoziție cu gravuri originale de Goya și am văzut că o grădină zoologică poate fi un spațiu de încântare și relaxare...

Și câte altele, și toate superbe, atâtea clipe de bucurie care ne vor rămâne adânc încrustate în memorie....

*Tina David,
clasa a XII-a G*

Gânduri la-nceput de drum...

Amintirile se cern într-o ploaie de clipe peste noi, peste timp, stropind înserările cu stropi de mătase. Niciodată nu vom putea redeveni copiii care am fost, ființe mici de lut ce prind viață în îmbrățișările mamei. Încercăm doar să ne închipuim că timpul are răbdare, că respiră încă viață cernută prin sita aurită a copilăriei.

Regretăm copilăria atunci când o pierdem, dar ne bucurăm de o nouă perioadă plină de surprize. E greu pentru că încă mai simțim îmbrățișarea caldă a mamei, iar jucăriile strâmbe fără nas încă ne zâmbesc din colțul camerei și totuși vrem să ne desprindem de tot și să ne bucurăm de libertate.

Dar nimic nu este mai fermecător decât sentimentul acela din copilărie al spațiului nemărginit.... Și totuși ce se întâmplă atunci când acest sentiment dispare? Atunci când într-o secundă fetița blondă cu ochi albaștri înconjurată de Ilene Cosânzene, Feți Frumoși și balauri se pierde, cedându-i locul adolescenței preocupată cu viața cotidiană.

Atunci sentimentele devin schițe de adevăr sufletesc, gânduri armonioase ce alunecă pe sunetul clipelor, trăiri noi ce se contopesc parcă într-un singur cuvânt ce exprimă atât de mult: „adolescența”. Dar ce este adolescența? Un fior, un joc, o structură geometrică a gândului, o lentila ce mărește intensitatea sentimentelor, uneori parcă la consumarea acestora.

De fapt adolescența este „o aglomerare” de sentimente precum: rebeliune, dezamăgire, nepăsare, confuzie și iubire.... Sentimente ce ne iau de fiecare data prin surprindere.

Loredana Lazăr, clasa a IX-a G

Balul Boboceilor 2008

Aloha! Bine ați venit pe insula C. N. D. Hawaii!

Balul nostru a fost unul mai deosebit și dacă nu ați avut ocazia să-l urmăriți, vă spunem noi: Hawaii a fost ideea de la care s-a plecat, iar Leialoha, Makakoa, Luluaiannah și Malulani au fost cei care au întâmpinat musafirii pe insula noastră.

Bobocele noastre au reușit să supraviețuiască naufragiului... dar și probelor organizate de hawaiieni claselor a VIII-a, peste care au trecut cu iscusință.

După ore și săptămâni întregi de muncă istovitoare (chiar dacă la început bobocele nu și-au dat prea mult silința) a avut loc și balul propriu-zis. Fiecare zi era un moment minunat, care va rămâne mereu o amintire atât în inimile boboceilor, cât și în ale noastre.

Privind aceste ființe aflate la începutul unei noi etape interesante, care va ajuta în timp la maturizarea lor, parcă ne priveam pe noi în urmă cu trei ani, plini de emoție și de bucurie.

Ne vom aduce cu drag aminte de momentele haioase din timpul repetițiilor, ele de fapt ajutându-ne spre calea succesului. Încă de la preselecție am avut parte de câteva momente speciale. Am făcut cunoștință cu unii bobocele mai speriați, care după prima repetiție ne-au părăsit. Colegii cu muzica ne opreau microfoanele în toiu repetițiilor, provocând momente de stress printre noi, acum fiind chiar haioase. Minunații noștri colegi erau uneori atât de leneși (băieții normal) încât nu mai aveau chef să se ridice de pe scaun până la microfon, iar noi ne supăram.

Privind în urmă, ne dăm seama că toate aceste etape ne-au apropiat foarte mult și am învățat o grămadă de lucruri unii despre alții, în același timp oferindu-ne ocazia de a învăța munca într-o colectivitate.

Ambiția și dorința de a transforma acest eveniment unic într-unul special ne-au ajutat în momentele de stress și fără imaginație. În fiecare zi am încercat să mai urcăm câte o treaptă, adăugând câte ceva nou și încercând să atingem perfecțiunea.

Bineînțeles că nu a fost totul perfect, însă nouă ne-a plăcut balul nostru. Dar haideți să aflăm și alte păreri din culise:

Sicht Meiner Leo (Locul 3): Balul mi s-a părut foarte frumos, iar cei care l-au organizat au cu siguranță o imaginație bogată. Preferata mea a fost proba de cultură generală.

Buble Alina (Locul 2): Am făcut foarte multe repetiții și de aceea cred că am avut cel mai frumos bal!

Dobra Andrei (Mister Popularitate, cu zâmbetul pe buze ca întotdeauna): Mi-ar fi plăcut să mergem cu adevărat în Hawaii. Dar și aici balul a ieșit superb. Am făcut și eu o dată ceva cum trebuia. A fost mai frumos decât mă așteptam.

Diniș Ana (Miss Popularitate): Părerea mea este că scenetele au făcut tot balul. Dar și restul a ieșit foarte bine. După atâtea repetiții nici nu putea fi altfel.

Comșa Andrei (Mister Bobocel 2008): Preferata mea a fost premiera. Am avut și multe emoții. Dar m-am distrat extraordinar la repetiții, cât și în timpul balului cu toată agitația de acolo. Sunt fericit că am câștigat.

Trifon Maria (Miss Bobocel 2008): Cel mai amuzant moment a fost proba surpriză. Nu mă așteptam să câștig, dar balul a ieșit cu siguranță cel mai frumos.

Se pare că și bobocelii s-au distrat la fel de bine ca și noi. Le mulțumim celor care au fost prezenți și sperăm că v-a plăcut și vouă.

Clasele a VIII-a îi mulțumesc domnului director adjunct Liņț Dorin, care a fost în tot acest timp alături de noi și domnilor diriginți Monea Mihai, Ilieș Cornelia, Jurmoni Angela și Poenar Anca, fără de care realizarea acestui bal nu ar fi fost posibilă.

*Vanesa Vărgaș și
Flavia Trifan
cl. a VIII-a D.*

Balul bobocilor

BALUL
BOBOCILOR... un
eveniment semnificativ
pentru bobocii Colegiului

Național „Decebal”, dornici de a cunoaște și a lega
noi prietenii.

Despre Balul Bobocilor din acest an ar fi multe de spus...asta o știm atât noi, organizatorii, cât și bobocii, care, cu emoții, dar și încredere în sine, s-au prezentat la preselecție. Deși a fost greu să se aleagă doar zece perechi, cei mai buni au fost remarcați și acceptați în „concurs”. Pregătirile au durat doar două săptămâni, dar am muncit împreună și am reușit să organizăm un spectacol original, care să pună în evidență calitățile concurenților. Când a venit ziua spectacolului, am constatat cu încântare că eforturile noastre au fost apreciate de publicul numeros. Balul, deși nu a avut o temă anume, a urmărit să testeze perspicacitatea, inventivitatea și talentul bobocilor. Aceștia nu s-au lăsat intimidați de public, din contră, au fost dezinvolți și foarte originali. Ca în orice spectacol, nu putea lipsi partea artistică, de care s-au ocupat invitații noștri speciali, Alexandra Ungureanu și Crush. Finalul a fost așteptat cu nerăbdare (mai ales de boboci) și a fost pe măsura așteptărilor...sperăm noi!

În încheiere, am vrea să menționăm că, în ciuda faptului că au existat neînțelegeri între organizatori, din cauza divergențelor de opinii, a fost o experiență frumoasă, de care ne vom aminti cu plăcere peste ani.

*Diana Savu și Larisa Iacob,
clasa a XII-a B*

Țulorile toamnei

Prof. Angela Jurmoni

În orele de Educație tehnologică dorim adesea să realizăm lucrări deosebite, în care micii (sau mai marii) creatori să-și valorifice creativitatea, imaginația și dragostea pentru frumos. Și iată că sfârșitul toamnei ne-a dat ocazia sa ne punem în valoare talentul și creativitatea.

În grup sau de unii singuri, însoțiți de părinți, elevii claselor a VI-a din școala noastră au purces la adunat frunzele căzute din copaci – în bătrânul parc, pe cetate, pe aleile dintre blocuri sau din oraș, la Căprioara sau la Pădurea Bejan - pentru a surprinde, în mici tablouri, „culorile toamnei”.

Apoi ne-am apucat de lucru. Planșe de desen, lipici și aracet, foarfeci sau cuttere au fost aliații noștri în timpul orelor de Educație tehnologică. Agitație, concentrare, muncă în echipă dar și gălăgie multă, mici accidente „domestice” au dat savoare acestor ore.

Clasa a VI-a E

Clasa a VI-a B

Clasa a VI-a A

Din mâinile noastre dibace au prins viață personaje de poveste. Covoare de frunze s-au așternut pe colile de hârtie în combinații de forme și culori neobișnuite.

Munca noastră a fost răsplătită cu multe note de 10 iar cele mai bune lucrări au fost duse la expoziție.

Timp de o săptămână, Centrul de Informare și Documentare al școlii s-a transformat într-o simfonie de culori: verde viu, galben pal, roșu sângerieu, portocaliu și maroniu pământiu ; toate s-au adunat într-o expoziție, integrată în proiectul „Povestea pădurii”. Și, dacă nu ați avut timp să o vedeți, vă arătăm câteva exponate.

Au fost fotografi de serviciu:
Popa Andrei – clasa a VI-a A,
Bîrsan Alex – clasa a VI-a B
Bota Geanina – clasa VI-a E

Au ajutat la realizarea expoziției
elevete clasei a VIII-a A

L'inauguration de la plaque francophone au CND

Le jeudi 9 octobre à 13 h 00 s'est déroulée l'inauguration d'une plaque avec les signes du MECT et de l'Ambassade de France à Bucarest qui atteste que le Collège National "Decebal" est le seul lycée de notre département à faire partie du Projet National pilote "De l'enseignement bilingue vers les filières francophones". L'inauguration a eu lieu en présence d'un représentant de l'Ambassade de France à Bucarest, M. Paul SOULIGOUX et du MECT.

Après les discours officiels des Messieurs les invités, l'inauguration s'est poursuivie dans la salle des fêtes avec un spectacle présenté par des élèves des classes bilingues francophones de notre lycée, en présentant une mise en scène traitant des langues européennes; puis l'Ensemble Folklorique "Poienita" a chanté quelques belles chansons, ensuite l'Ensemble des Danses Allemandes de notre lycée a dansé quelques danses et nos Allemands ont achevé le programme en présentant aussi une scénette qui présentait l'attitude des Roumains vivant à l'étranger et revenus en Roumanie en vacances.

Tout s'est bien déroulé en présence des nos spectateurs qui ont suivi le spectacle organisé avec intérêt.

Diana HUSAR, a XII-a G

Călători pe drumurile patriei sau ... o excursie de neuitat

17–19.10.2008

Traseul Deva–Sibiu–Brașov–Rucăr–Bran.

Excursie.

Cam așa ar suna sec evenimentul care, pentru elevii clasei a VIII-a A, a avut mult mai multe semnificații.

“A fost un weekend de vis!”

« Ne-am încărcat bateriile! »

« Peisaje superbe! »

« Ne-am cunoscut mai bine! »

« Locuri pline de istorie și de spiritualitate românească! »

“ Mai vrem! ”

Și așa a fost, într-adevăr.

17.10.2008, ora 15.00.

Am plecat din Deva, veseli și bine dispuși, deși vremea de afară ne aducea aminte că iarna e aproape. Ne-a plouat tot drumul. Ceața și norii joși, înserarea care se lăsa, nu ne-au permis să ne bucurăm în voie de peisajul splendid.

Dar în mașină era cald iar noi eram tot mai veseli (pentru că ne îndepărtam de casă!). Seara târziu, oboseți dar fericiți, am ajuns la Pensiunea “Andreea și Dănuț”. O gazdă primitoare ne-a așteptat cu mâncare caldă și paturi care te îmbiau la somn.

Pensiunea “Andreea și Dănuț”

18.10.2008. ora 8.00

Trezirea a fost dificilă, mai ales după o noapte lungă, în care am schimbat impresii până aproape în zori. Și totuși, după micul dejun, am pornit la drum. Primul obiectiv? Brașovul, cu monumentele sale de cultură și spiritualitate românească.

Biserica Neagră (în germană *Die Schwarze Kirche*, în maghiară *Fekete Templom*) este o biserică evanghelică în stil gotic din Brașov. Construită în jurul anului 1380 (probabil începând cu 1377) și cunoscută inițial sub numele de Biserica Sfânta Maria, clădirea a fost parțial distrusă după marele incendiu din 1689, când a primit numele actual. Biserica Neagră este unul dintre cele mai reprezentative monumente de arhitectură gotică din România datând din secolele XIV-XV.

Orga principală a bisericii a fost construită de *Carl August Buchholz* din Berlin în perioada 1936-39 și este cea mai mare din cele 140 de orgi construite de maeștrii din familia Buchholz. Orga are 4 manuale cu câte 56 de taste și un pedalier cu 27 de taste și dispune de 63 de registre sonore. A fost inaugurată la 17 aprilie 1839, organist fiind chiar Buchholz care a prezentat improvizații și cantate ale compozitorilor Friedrich Schneider și Johann Lucas Hedwig. Orga a fost restaurată în perioada 1997 - 2001. Atunci toate cele 3993 de tuburi (cel mai mare având o înălțime de circa 13 metri) au fost demontate și restaurate. Orga se încadrează în categoria orgilor baroce și a supraviețuit perioada de la construcție până în prezent aproape neschimbată.

Patricia Bordeianu

Șcheii Brașovului, colocvial *șchei*, (în germană *Belgerei*, mai recent *Obere Vorstadt*, în maghiară *Bolgárszeg*, în trad. "Bulgărimea") este un cartier din municipiul Brașov, fost cartier bulgaro-românesc al Brașovului vechi. Această zonă a orașului, cu aspect mai mult rural, este constituită în special din case mici construite de-a lungul unor străzi înguste, cu grădini pe partea dinspre munți. Prezența bulgarilor a fost păstrată în denumirea de *șchei*. Locuitorii Șcheilor nu puteau intra în cetatea Brașovului decât la anumite ore și trebuiau să plătească o taxă la poartă pentru a avea privilegiul de a-și vinde produsele în oraș. În Șchei a luat ființă prima școală românească, în curtea și sub protecția Bisericii Sfântul Nicolae.

Biserica
Sfântul Nicolae

Prima
Școală Românească

Cultura și învățământul și-au croit loc în viața brașovenilor încă de timpuriu. Este destul să amintim de *Prima școală românească*, din Șchei, apărută se pare înainte de 1399, cu seria sa de dascăli (familia Tempea, Diaconu Coresi, Dimitrie Eustatievici etc.) și tiparniță proprie. Lucrările apărute aici s-au răspândit în întreg spațiul românesc. Totodată, preoții șcheieni plăteau sume exorbitante uneori, pentru înzestrarea școlii și a bisericii Sf. Nicolae cu manuscrise și tipărituri.

Brașovul este cunoscut și datorită Festivalului Internațional „Cerbul de Aur”, ce se ține aproape în fiecare an în centrul orașului, în Piața Sfatului. Acesta a avut pe scena sa nume celebre precum Tom Jones, Ray Charles, Pink sau Christina Aguilera.

Andrada Olteanu

Castelul Bran (în germană *Törzburg*, în maghiară *Törösvár*) este un monument istoric și arhitectonic, situat în Pasul Bran-Rucăr, la 30 de kilometri de Brașov. Un document emis de regele Ludovic I al Ungariei (1342-1382), la 19 noiembrie 1377, în Zvolen, confirmă sașilor din Scaunul Brașovului (*totaque communitas Saxonum sedis Brassouiensis*) dreptul de a ridica, conform promisiunii, pe cheltuiala și cu meșterii lor, o nouă cetate de piatră la Bran (*promiserunt novum castrum in lapide Tydrici edificare*). Cu această ocazie, regele promite brașovenilor că, dacă Para Românească va ajunge "în mâinile noastre", atunci vama va fi mutată de la Rucăr (Ruffa Arbor) la Bran. În 1920, Consiliul Orășenesc Brașov a donat Castelul Bran reginei Maria a României, în

semn de recunoștință față de contribuția sa la înfăptuirea Marii Uniri de la 1 Decembrie 1918. Regina l-a amenajat și l-a lăsat moștenire fiicei ei, principesa Ileana, sora regelui Carol al II-lea. După expulzarea din țară a familiei regale, în 1948, Castelul Bran a intrat în proprietatea statului român, fiind abandonat și devastat. Castelul s-a redeschis apoi vizitelor pub-

lice în 1956, fiind parțial amenajat ca muzeu de istorie și artă feudală. În 1987 a intrat în restaurare, lucrare terminată în linii mari în 1993. Recent el a fost restituit în natură de statul român lui Dominic de Habsburg și celor două surori ale sale, în calitate de moștenitori ai principesei Ileana.

Castelul Bran se situează la mai puțin de 30 km de Brașov, pe șoseaua ce iese prin vechiul cartier Bartolomeu și care leagă Brașovul de Câmpulung. Castelul Bran este construit pe o stâncă, într-un punct cheie din punct de vedere strategic. El adăpostește în acest moment muzeul Bran, muzeu ce se întinde pe cele 4 etaje ale castelului. La muzeu sunt expuse colecții de ceramică, mobilier, arme și armuri, iar în curtea castelului se află un mic muzeu al satului, cu case tradiționale din regiunea culoarului Rucăr-Bran.

Deși a intrat în circuitul și folclorul turistic drept castelul lui Dracula, aici turnându-se și un film, „Interviu cu un vampir”, se pare că Vlad Țepeș nu a locuit niciodată la castel. Dracula – așa cum este perceput astăzi – constituie rezultatul interferenței unor fapte istorice reale, intrate în legendă, legate de domnia lui Vlad Țepeș – Dracula, al consemnărilor unor cronicari ai vremii, cu intenția de a-l pune pe marele voievod într-o lumină nefavorabilă, amplificate în secolele următoare prin asocierea cu personajul romanului de ficțiune „Dracula”, apărut în Anglia, în 1897, avându-l ca autor pe scriitorul irlandez Bram Stoker. Legătura care se face între personajul din romanul lui Bram Stoker și domnitorul Vlad Țepeș-Dracula este sugerată chiar de către autor, care consemnează: „... a fost într-adevăr aceluși voievod Dracula care și-a dobândit numele împotriva turcilor peste marele fluviu chiar de la frontiera cu Turcia”. Bram Stoker crede că acesta nu a fost un om obișnuit „căci de-a lungul secolelor s-a vorbit de el ca de cel mai iscusit, cel mai viclan dar și cel mai viteaz dintre fiii țării de dincolo de pădure, spiritul lui ager și voința lui de fier au intrat cu el în mormânt și luptă și acum”.

Dacă Vlad Țepeș a stăpânit Castelul Bran e greu de răspuns, întrucât documentele scrise nu consemnează acest lucru. Majoritatea turiștilor, după ce vizitează castelul Bran, pleacă dezamăgiți că nu l-au întâlnit pe Dracula – Vampirul care suge sângele oamenilor. Dar, întreprinzătorii au găsit soluția! În apropierea intrării la Castelul lui Dracula din Bran se află Castelul Groazei. Acesta este un traseu care te poartă timp de 10-15 minute în 12 camere special decorate pentru a te speria. Fiecare cameră are lumini, actori și sonorizare proprie, adecvate temei pe care a fost decorată; aici te poți întâlni cu Conte Dracula, Doctor Frankenstein și, spre finalul traseului, chiar cu Satan. Poți vizita o temniță și o cameră de tortură. Pe întreg traseul vei întâlni multe surprize îngrozitoare. Toate acestea, pentru a vă reaminti că vă aflați la Bran, în Transilvania, ținut bântuit de Vampiri și alte fantome.

Maria Dobre

Iată-ne din nou ajunși în camerele noastre. După o cină copioasă am alungat amintirea vampirilor și a fantomelor printr-o petrecere în care am sărbătorit-o pe Erika. Și ... a mai urmat o noapte lungă!

Alo, mama, sunt bine!
19.10.2008, ora 8.00
 De ce trebuie să ne trezim?
 Ca să pornim la drum din nou.
 Micul dejun, împachetatul și ... călătorului îi șade bine cu drumul!

Lăsăm în urmă munții încărcăți de zăpadă și pornim spre Sibiu.

După atâta oboseală, ne regăsim refugiul în căldura plăcută a mașinii.

Sibiu (în germană *Hermannstadt*, în maghiară *Nagy-szeben*, în latină *Cibinium*) este reședința și cel mai mare municipiu al județului Sibiu. Este un important centru cultural și economic din sudul Transilvaniei. Deține titlul de oraș martir. Are o populație de aproximativ 175.000 locuitori.

Municipiul Sibiu a reprezentat unul dintre cele mai importante și înfloritoare orașe din Transilva-

nia, fiind centrul coloniștilor sași stabiliți în zonă. A cunoscut în ultimii ani o renaștere economică și culturală semnificativă, fiind astăzi unul dintre orașele cu cel mai mare nivel de investiții străine din România. Sibiu a fost în anul 2007 Capitală Culturală Europeană, împreună cu Luxembourg. Fiind cel mai important eveniment cultural în istoria orașului, a fost vizitat de un număr mare de turiști români și străini.

Centrul istoric este unul dintre cele mai bine păstrate locații istorice din țară. Multe din zidurile și sistemele de fortificații sunt menținute într-o stare foarte bună. Centrul

istoric este în proces de a deveni Patrimoniu UNESCO. În Sibiu se găsesc multe muzee importante care cuprind colecții de artă, pictură, arte decorative, antropologie, istorie, arheologie, istoria tehnologiei și științe naturale.

**Centrul istoric
 Muzeul National Brukenthal**

Palatul Brukenthal este unul dintre cele mai însemnate monumente în stil baroc din România, construit în etape, între anii 1778-1788, pentru a-i servi baronului Samuel von Brukenthal drept reședință oficială și pentru a adăposti colecțiile sale. Saloanele baroc, spații de recepții și serate muzicale, păstrează piese originale ale Palatului: sobele în stil rococo și

neoclastic, tapetul de mătase roșie și cel de hârtie pictat în stil oriental, candelabrele din sticlă de Murano și piese de mobilier transilvănean de secol XVIII. În acest moment, la etajele I și II ale Palatului Brukenthal - devenit un veritabil Muzeu de Artă - se află exponate din Galeria de Artă Națională. Palatul găzduiește și Biblioteca Brukenthal, care are, în acest moment, aproape 300.000 unități de bibliotecă (manuscrise, incunabule, carte străină rară, carte românească veche, transilvanice, carte curentă și reviste de specialitate). Colecțiile de artă europeană ale baronului Samuel von Brukenthal au fost deschise publicului încă din 1790, cu trei ani înaintea inaugurării Muzeului Louvre, din Paris.

Alex Mircioagă

Vă salutăm! Clasa a VIII-a A

Fotografi amatori: Lucian Isidor (VIII A), Diana Diniș, Clarissa Bratu (VIII B)

MODA: ÎNTRE ESENȚĂ ȘI APARENȚĂ

Moda... Ce definiție poate avea acest curent ce ne „întunecă” rațiunea în fiecare moment al existenței noastre? După părerea mea, acest termen nu poate fi definit. Moda este asemenea unui monstru care se naște din sine însuși. Acest Monstru e originar din Franța, Dumnezeul lui e Frivolitatea, Marele lui preot se numește Capriciu, templul lui e Parisul și Piața de vechituri e cimitirul lui.

Moda se regăsește pe fiecare treaptă a existenței umane. Ea e cea care ne călăuzește pașii spre destinații exclusiviste, ca mai apoi să ne lase fără bani pe card sau în portmoneu. E un viciu, o boală, o epidemie bine dirijată de care suferim cu toții, într-o măsură mai mare sau mai mică. Trebuie să recunoaștem că prima întrebare pe care ne-o punem zilnic, dimineața este: „Și...cu ce mă îmbrac azi?” Nu contează că avem probleme de rezolvat, teză la română sau două ore de educație fizică. Importantă este ideea de a arăta bine, de a fi „în trend” și de a impresiona printr-o varietate de nume faimoase și brand-uri cunoscute. De asemenea, nu contează că avem dulapul plin de haine. Întotdeauna ne plângem că ne lipsește ceva: o eșarfă de o anumită culoare, o pereche de blugi tip pană sau un sacou nou. Prea multe griji ne facem că pentru geanta aceea mov, proaspăt achiziționată, nu avem pantofi de aceeași culoare. (Trebuie să vă dezvăluiesc că marii critici de modă au afirmat că pantofii nu mai trebuie asortați cu geanta...Deci, de acum înainte, o grijă în minus dimineața!).

Liceul, locul unde ne petrecem cea mai mare parte a timpului, este parcă un univers al modei. Pauzele îți oferă oportunitatea de a participa la adevărate „lansări de modă”, mai mult sau mai puțin reușite. Fiecare încearcă să-și creeze un stil propriu, să-și imite idolul sau să demonstreze că aparține unui anumit curent muzical, „la modă” și el. Dar cum am mai spus-o, în zilele noastre, totul se reduce la afișarea unor creații semnate de designeri faimoși, dar care (iar asta rămâne între noi) pot fi veritabile falsuri. Oricum, la acest aspect nu se mai gândește nimeni, tinerii fiind prea preocupați de sigla brand-ului respectiv.

Șirul ideilor mele se termină aici pentru că tocmai a sunat de ieșire. Acum e rândul meu și al colegelor mele să ieșim pe coridoarele liceului pentru a ne face cunoscute ultimele achiziții în materie de vestimentație. Avem doar douăzeci de minute la dispoziție, deci n-am altă alternativă decât să-mi abandonez studiul și să las cerneala să se usuce pe ultima pagină a caietului..

Flavia Florean, clasa a XI-a G

Europa viitorului - o Europă a noastră ?

De fiecare dată când atingem acest subiect, atunci când încercăm printr-o viziune proprie, să privim o Europă a viitorului, mai mult sau mai puțin apropiat, o vedem mereu schimbată, dominată de aspecte pe care nu le cunoaștem încă. De ce oare omul tinde mereu spre a aduce în discuție elemente pe care nu le cunoaște, dar pe care le consideră ca făcând parte din evoluția firească a lucrurilor? De ce nu încercăm să ne imaginăm o lume având aceleași caracteristici și principii, dar la un nivel superior? Necunoscutul, o lume a viitorului dominată de tehnologie. De ce suntem ambițioși doar de ideea dezvoltării relațiilor interumane? Un lucru este cert : oricum am percepe dezvoltarea, avem tendința de a privi direct spre faza ei finală, spre idealul atins și nu spre fazele sale intermediare, care sunt esențiale și în același timp, indispensabile. Omitem să privim procesele schimbării, care sunt multiple, continue, evolutive și în primul rând, umane. Acceptăm, în schimb, ideea unui viitor aparent mai bun, dar necunoscut. E ca și cum ne-am închipui dimineața că la cină vom servi o prăjitură ce nu s-a inventat încă și a cărei rețetă nu există.

Pentru a transforma Europa viitorului într-o Europă a noastră trebuie să punem accent pe dezvoltarea socială, individuală -i colectivă -i să încercăm să menținem un control absolut asupra progresului tehnologic.

Raul Șerban, clasa a XI-a A

Cum ar fi dacă n-ar fi...

La o oră de curs, elevii claselor a V-a au primit ca temă o compunere în care să-și imagineze cum ar fi dacă avantajele confortului modern ar lipsi pentru o vreme din viața noastră. Iată câteva astfel de narațiuni imaginative.

Este aproape ora 7 dimineața și soneria nemiloasă a alarmei telefonului mă smulge din brațele dulci ale somnului, anunțând o nouă zi de școală. Mă ridic din pat, încerc să aprind lumina, dar ... e pană de curent! Mă îmbrac pe dibuite, ajutându-mă doar de lumina firavă a dimineții palide și pornesc spre școală. Pana de curent persistă, amenințând să dureze întreaga zi.

Nu vedem prea bine în prima oră de curs, dar reușim să scriem totuși. Acum avem informatică. Ne așezăm în fața calculatoarelor, dar ... nu le putem folosi, căci nu este curent. Ora e compromisă.

După ce vin de la școală, încep să-mi fac temele și reușesc să le termin pe la ora 16. Vreau să mă uit la televizor, dar din nou îmi amintesc că lipsește ceva important: curentul electric. Iau o carte și încep să citesc. Acum e ora 17.30. Este noapte. Nu mai pot face nimic. Mă întind în pat și încerc să dorm. Nu pot. Nu pot, pentru că mi-am amintit un lucru: nu mi-am făcut ghiozdanul pentru a doua zi! Intru în panică. Nu văd nimic. Mă gândesc: "Cum poate cineva să-și pregătească ghiozdanul în bezna asta!" Iau cărțile și caietele pe pipăite.

Abia a doua zi aveam să-mi dau seama că în loc de cartea de biologie am pus-o pe cea de geografie, în locul caietului de engleză l-am luat pe cel de matematică și carnetul de note era reprezentat de vocabularul de germană...

Am adormit cu greu, rugându-mă din toată inima să fi pus din întâmplare și ceva de scris.

Nu cred că aș mai face față la o astfel de zi.

Delia Nicula, clasa a V-a D

Într-o dimineață, devreme, m-am sculat ca să mă pregătesc de școală. M-am îmbrăcat pe întuneric, așa cum îmi place mie și am ieșit din cameră. Când am ajuns în fața ușii de la baie, am vrut să aprind lumina, dar am constatat că nu aveam curent. Fiindcă eram obișnuit cu aceste pene de curent nu m-am speriat, știam că până voi veni de la școală curentul va reveni. Așa că m-am spălat și am mâncat pe întuneric.

Când să plec la școală, un gând înspăimântător și sfâșietor îmi umplu mintea. Ziua aceea aveam informatică și nu era electricitate. Era cel mai groaznic lucru ce se putea întâmpla! În afară de ora de informatică, în care am scris și am repetat lecția "Unitatea centrală de prelucrare a datelor", a fost O.K.

Acasă era frig și nici urmă de curent. Începeam să mă îngrijorez. Mă întrebam dacă curentul va reveni vreodată? Dacă o să trebuiască să fac focul în apartament ca să mă încălzesc? Dacă o să mai pot să-mi pornesc calculatorul meu, dacă o să mă mai pot juca, și dacă o să mai intru pe Internet vreodată?

Ziua aceea a fost groaznică, am simțit că mă îndepărtez din ce în ce mai mult de civilizație. Mi se părea că orele trec de parcă ar fi săptămâni și totuși, când a venit seara, m-am băgat în pat și am adormit instantaneu.

Dimineața, când m-am trezit, am văzut foarte ușurat că în casă era cald și curentul revenise. De atunci, mă bucur că am curent în fiecare zi. Mi s-a părut o experiență foarte frumoasă și palpantă.

Mihai Ștefan Tripa, clasa a V-a B

Într-una din zilele trecute am fost în vizită la străbunicul meu, care e în vârstă de 95 de ani. Acesta, bucurându-se că am venit să văd ce mai face, m-a poftit în camera de zi și a început să-mi povestească despre copilăria lui.

Mi-a spus că locuia, împreună cu toată familia, în satul Sebeșul de Sus, unde nu aveau curent electric, deoarece pe vremea aceea satele nu erau electrificate. În fiecare zi, după ce mergea la școală, se juca până seara. Jocurile erau hazlii și inventate de copii. O bicicletă era un dar mult prea scump, pe care nu toți și-l permiteau, ci doar copiii oamenilor bogați. Toți copiii din sat erau veseli, puși pe șotii, dar și harnici și voinici. Ziua, chiar dacă mergeau la școală, munceau în gospodărie sau la câmp. Cei care nu mergeau la școală munceau de mici la casele oamenilor bogați.

Străbunicul meu nu avea televizor sau calculator, ele nici nu existau, așa că, în loc de desene animate, Internet, filme și jocuri pe calculator, el citea, se juca în aer liber și își ajuta părinții în gospodărie. Atunci când se întâmpla să primească o carte, bineînțeles, cu împrumut, el o citea pe nerăsuflăte la lumina lumânării sau a lămpii cu petrol. Dar asta se întâmpla destul de rar, iar părinții lui nu aveau posibilitatea de a-i cumpăra cărțile proprii. Jocurile în aer liber erau sănătoase datorită aerului curat de munte (satul Sebeșul de Sus se găsește la poalele munților Făgăraș, mai exact la poalele masivului Suru), nepoluat.

Bucătăria străbunicului meu nu era plină de aparate electrocasnice cum ar fi: cuptorul cu microunde, prăjitorul de pâine, filtrul de cafea, frigiderul etc.; ei țineau mâncarea în cămară, iar vasele le spălau într-un lighean cu apă din fântână.

Mâncarea nu era cumpărată din supermarketuri sau magazine, ci era preparată din produsele obținute din grădina și de la animalele crescute lângă casă.

Pentru spălarea rufelor nu foloseau mașini de spălat și nici detergenți, ci femeile mergeau cu rufele la râul repede ce curgea prin mijlocul satului și le spălau în apa rece a râului, bătându-le cu maiul pe pietriș.

Din tot ceea ce mi-a povestit, am înțeles că nu toată copilăria străbunicului meu a fost plină de bucurii, deoarece copiii din acea vreme nu au avut ce avem noi astăzi. Dar, cu toate că a fost greu, străbunicul meu s-a bucurat de acei ani ai inocenței, veseli, chiar dacă nu a putut avea tot ce și-a dorit.

Maria Trifon, clasa a V-a C

Îndemn la viață Bucură-te de toate!!

Distreaza-te! Bucură-te de anii ce-ți stau în față. Deschide-ți sufletul către bucurii - flori și muzică, orice lucru încântător. Aventuri îndrăznețe și uimire. Dragoste. Prietenii pe care îi vei întâlni. Fii curajos. Fii curios. Fii politicos. Descoperă lumea întreaga! Fă-ți timp să fii prietenos: e calea spre fericire! Fă-ți timp să visezi: te poți înălța la stele! Fă-ți timp să iubești și să fii iubit: este privilegiul zeilor! Fă-ți timp să privești în jur: zilele sunt prea scurte ca să fii egoist! FĂ-ȚI TIMP SĂ RĂZI: ESTE MUZICA SUFLETULUI!!! Acum e timpul să faci ceea ce mai târziu nu vei mai îndrăzni. Cutreieră lumea în lung și-n lat cât ești tânăr. Învăț să te descurci. Descoperă minunile din jurul tău. Nu mai amâna. Astfel, într-o bună zi, puterile îți vor slăbi. O plimbare în parc e tot ce-ți va mai rămâne!! O viață ți-e de ajuns cât să faci un lucru ca lumea- și doar atât, și asta dacă începi chiar acum!! Nu te teme că viața ta se va sfârși; mai bine teme-te că ea nu va începe niciodată. Amintește-ți, milioane de oameni spun mereu : " O să vină vremea și pentru asta- când o să am timp. Când o să am bani. Când o să ajung sus de tot." Și poate vor avea și timp, și bani, și vor ajunge bine. DAR VÂRSTA LE VA FI LUAT DORINȚA-ORI PUTEREA!!!!!!!!!!!!

Nu mai sta cu brațele în sân, ca un simplu spectator, nefăcând nimic. Apucă-te de treabă și trăiește-ți din plin viața!!!!

Laura Bradu, clasa a XI-a G

MUNCĂ și SERIOZITATE

Deschiderea unui drum spre viitor e una dintre preocupările elevilor și ale profesorilor Colegiului Național „Decebal”, școală europeană de prestigiu. Astfel, proiectele internaționale sunt nelipsite la noi, implicându-ne în numeroase parteneriate cu școli din străinătate, participând împreună cu licee din Belgia, Germania, Portugalia, Italia, Spania și Franța la programe de tip SOCRATES și COMENIUS.

Și anul acesta, în cadrul „Săptămânii Europene” 3-14 martie 2008, la Niort, în Franța, zece elevi au susținut tema „Ecologie și Cultură” împreună cu Liceul Polivalent Privat „SaintAndré-Notre Dame”. Se pare că cei zece elevi și profesoarele lor au făcut o treabă bună pe acolo, deoarece reacțiile școlilor participante au fost pozitive.

Noul modul interdisciplinar francofon susținut de clasa a XI-a bilingv franceză, pregătit cu serozitate, dar într-o atmosferă destinsă, le oferă elevilor, începând din acest an, posibilitatea apariției pe diploma de absolvire a mențiunii: BAC francofon. De altfel, ca niște adevărați francofoni, sărbătorim cu sfințenie ziua de 20 martie: „La fête de la Francophonie”.

Poate vă amintiți și de 25 martie 2007, când ne-am alăturat familiei europene și am sărbătorit alături de Belgia, Franța, Germania, Italia, Luxemburg și Olanda semnarea „Tratatelor de la Roma din 1957”, în cadrul proiectului „Împreună” (1957).

În fiecare an e sărbătoare atunci când absolvenții claselor de la secția germană își primesc dovada incontestabilă a capacității lor de a comunica într-una dintre marile limbi de circulație internațională: Sprachdiplom.

Și dacă din cauza spațiului limitat nu am reușit să vă prezentăm toate lucrurile esențiale despre CND, vă sugerăm să citiți din când în când, revista noastră bianuală: „Noduri și semne”, de unde ne veți cunoaște mai bine.

Husar Diana, clasa a XII-a G.

TINEREȚE ȘI PRIETENIE

Anii de liceu: una dintre puținele perioade ale vieții asupra căreia „amnezia” timpului nu are cum să se manifeste.

Prestigiosul Colegiu Național „Decebal” nu este doar o „fortăreață” de tineri învățăcei, păzită de camere de luat vederi amplasate în unghiurile principale ale liceului, ci și un loc potrivit pentru adolescenții de azi, dornici să-și manifeste libertatea creativă, puterea de afirmare și abilitățile de socializare cu colegi din alte orașe.

Pășind în pauze sau în ore pe coridoarele colegiului, constăți că ritmul său este aparent lent, dar, după doar circa 30 de minute petrecute în liceu, descoperi uluit că, dincolo de ușile înalte și închise ale sălilor de clasă, dincolo de coridoarele ce seamănă cu labirinturi și de impunătorul panou al elevilor olimpici de la etajul întâi, aici se desfășoară simultan activități nebănuite, în care elevii CND-ului se implică cu idei, care mai de care mai promițătoare pentru viitorul societății.

Tinerii petrec timpul în biblioteca școlii sau își petrec pauzele ascultând muzica de la PRO FM SCHOOL, ce străbate atât curtea cât și coridoarele colegiului. Pentru elevii pasionați de literatură, în fiecare vineri, cenaclul literar „11 sau 16”, la care participă chiar și elevi din alte licee, este oportunitatea perfectă de a-și face noi prieteni având aceeași pasiune. Diferitele proiecte de ecologie, economie, cultură etc. nu lipsesc, diversitatea fiind așadar una dintre trăsăturile definitorii ale colegiului.

Pauzele petrecute sub castanii colegiului rămân cele mai iubite de către elevi; pauzele în care curtea școlii se umple parcă involuntar, iar atmosfera încărcată de electricitatea unei veselii contagioase și de muzică atinge apogeul. Umorul nu le lipsește elevilor CND-ului nici măcar atunci când se confruntă cu fețele „sumbre” ale celei mai detestabile materii.

Relația profesorilor decebaliști cu elevii e una ce presupune Corectitudine, Naturalitate și bineînțele, Democrație (CND). Respect putem să spunem de asemenea că există în liceul nostru, atât între profesori și elevi, cât și între colegi. De multe ori, în timpul pauzelor puteți să-i zăriți chiar și pe unii dintre cei mai sobri profesori glumind și luând o gustare împreună cu elevii pe băncile din curtea școlii. În ultima perioadă, văzând că unora dintre elevi le stă capul mai mult la vacanță, profesorii își folosesc imaginația pentru crearea unor ore cât mai ingenioase și mai interesante, ca de exemplu o oră obișnuită de limba română, cu elevii frumos rânduiți pe scaune, cu caietele deschise, doamna profesoară discutând cu ei, într-o locație luminoasă și plină de verdeață: curtea școlii.

Marea familie CND este o bizară amestecătură între ingredientele familiei Adams, familiei Bundy și familiei tipic românești. Vă închipuiți așadar că nu ducem lipsă de umor. Cum se distrează decebaliștii? Sau o întrebare și mai potrivită: au timp să se distreze decebaliștii? Principala sursă de distracție o reprezintă balurile organizate de către elevi, împreună cu profesorii coordonatori, în fiecare an: Balul Bobocilor, un ritual de inițiere a proaspeților liceeni, ce descoperă stupefiați partea distractivă a Decebalului, în ciuda miturilor auzite pe străzi; apoi Balul Crăciunului, Balul Îndrăgostiților ...

Dacă vrei să cunoști un strop din istoria CND-ului nu e neapărată nevoie să consulți anuarele școlii, ci te poți așeza pe una din băncile de sub castanii sălbatici, „martorii nemituiți” ai evaluării acestei instituții școlare și cei pe sub care au defilat sutele de pălărioare de absolvenți. Nu vei afla date istorice, dar vei simți o parte din emoțiile anilor de liceu.

Colegiul Național „Decebal”, a fost o „trambulină” pentru mulți dintre oamenii realizați chiar și în străinătate ai României. Deși restaurat, CND-ul a reușit să-și mențină forma (atât la propriu cât și la figurat) de-a lungul tuturor acestor ani de activitate intensă. Profesorii părinților sunt acum profesorii copiilor, cartea prestigiosului colegiului încă se scrie, iar „Decebalul” e neschimbat ca valoare și statornic. Îmi place să numesc CND-ul în sens figurat un liceu cu denivelări aproape inobservabile, adică un liceu în care „sclipirea” nu e numai pentru unii, ci se reflectă în toți, chiar dacă nu cu aceeași intensitate.

Părău Călina, clasa a X-a D.

Balul de Halloween

Totul a început cu vreo două săptămâni înainte de Halloween. Auzisem tot felul de lucruri despre mai multe petreceri care au avut loc de Halloween. Și cum? Să nu avem și noi o petrecere de Halloween? Asta era exclus. Primul lucru ce trebuia făcut era să vorbim cu domnul diriginte. Și a fost de acord! Apoi urma să ne găsim un loc unde să o ținem, să ne ocupăm de decorațiuni, să ne ocupăm de mâncare, diplome și multe alte detalii.

Am început prin a ne documenta despre Halloween. Apoi am distribuit sarcinile și fiecare s-a apucat de treabă.

Timpul a zburat și mai era numai o zi până la bal. Unii au rămas în sala de sport și au împopoțonat-o, alții s-au întors acasă pentru ultimele rețușuri.

Și iată că ziua cea mare a venit! Orele au zburat și mai era numai o oră liberă până la bal. Toată lumea se înghesuia în clasă pentru a se schimba și replicile tipice ca "Cine are un creion de ochi?" sau "Bă, unde mi-ai pus fixativul?" răsunau prin clasă.

După ce petrecerea a început și atmosfera s-a mai destins, au început probele. Ioana și Carina, gazdele noastre, și-au fluturat costumele, ne-au pus întrebări despre Halloween și ne-au provocat să facem lucruri amuzante; aceste activități au fost urmate de PIZZA! Toată lumea s-a așezat la masă și a început să devoreze ce avea în față (pizza, sper că nu vă gândeați la altceva).

După mâncat, a urmat dansul, defilarea costumelor, înmânarea diplomelor și pinata. Ne-am mai zbenguit puțin până telefoanele au început să sune și părinții au apărut pentru a ne recupera.

După părerea mea, petrecerea a fost cea mai reușită dintre cele pe care le-am organizat. Toată lumea s-a simțit bine și, dacă vă vine să credeți, a mai rămas mâncare.

*Andreea Hagea,
clasa a VI-a B*

*Organizatori:
Crișan Corina, Costea Ioana,
Stoian Antonia*

De ziua toleranței...

19 noiembrie a fost pentru decebaliști o zi dedicată toleranței. Ei au organizat o acțiune menită să sărbătorească această zi. Cei care s-au ocupat au fost elevii clasei a X-a G, realizând o scenetă prin care au pus în evidență multe din cazurile de intoleranță din România anului 2008. Însă, cei care au avut mai multe de spus au fost elevii claselor a IX-a, care au redactat eseuri cu scopul de a trage un semnal de alarmă în ceea ce privește discriminarea rasială.

Mai presus de toate, toleranța este cuvântul-cheie pentru socializare. Toleranța este o caracteristică a fiecărui om, care definește respectul său față de ceilalți, de libertatea, modul de gândire și comportamentul lor, precum și opiniile acestora. În spirit umanist, toleranța însă înseamnă mai mult decât o simplă suportare în stilul original, presupune respectul opiniei contrare și este strâns legată de libertatea persoanei. Este necesară în toate tipurile de relații, cu toate că în unele joacă un rol mai important. Fără aceasta, nu am mai putea face legături între oameni și probabil am deveni solitari. Toți oamenii sunt diferiți, nu există nici un om identic cu altul, iar unora le vine greu să accepte acest aspect al umanității.

Practic, aceasta a fost ceea ce sceneta a pus în evidență. Oamenii care provin din medii sociale diferite au venit la un interviu pentru un nou job, au fost eliminați în funcție de etnie și de naționalitatea lor, neținându-se cont de ce pregătire aveau sau de CV-ul lor impunător. Juriul a acceptat românul, care până la urmă nu s-a dovedit a fi așa bun, iar când au dorit să ceară ajutorul altcuiva care mai venise la interviu, aceștia au refuzat oferta. Concluzia este că putem face greșeli netolerând și acest fapt este ceea ce un om își dorește mai puțin, nu-i așa?

Bineînțeles că eseurile au subliniat și mai mult cât de importantă este toleranța și cât de necesară este în ziua de azi, deoarece noi trăim într-o vreme marcată de mondializarea economiei și accelerarea mobilității, comunicației, integrării și interdependenței, migrațiilor și deplasărilor de mare amploare ale populațiilor, urbanizării și mutațiilor în sfera formelor de organizare socială. Din moment ce nu este nici într-o parte a lumii o situație care să nu se caracterizeze prin diversitate, creșterea intoleranței și a confruntărilor constituie o amenințare potențială pentru orice regiune, și nu e vorba aici de o amenințare ce s-ar limita la o anumită țară, ci de o amenințare universală.

Astfel, spuneți și voi, dragi cititori, nu este mai bine să fim toleranți?

Andreea Florea și Cristina Zaharia, clasa a IX-a A

Now he believes! (A green future)

[By Raul Serban]

It was a hot day of July and Alonso was sleeping in a hammock at his summer residence in Arizona when he heard a strange noise and then he saw a shiny flying object. At first, he was amazed, but when he realised that it was trying to land, he became a little bit scared. It got down and down and soon it fell somewhere in the nearby desert of Arizona. Alonso tried to continue his previous activities and to ignore all this, but he felt that something was calling him to the flying object.

When he arrived there, the first thing that he saw was some kind of a green robot which was three or maybe four meters high and was exploring the area and putting something in the sand. It saw him, but ignored him, and then another robot came and took him into the spaceship. He got really terrified thinking he would never see this world again, but it left him down in a room and disappeared. The exit door was opened but Alonso felt that he didn't want to go. The room seemed to be a high-technology one. Suddenly everything started to go around and Alonso fainted or, at least, that's what he thought.

He woke up walking down the alleys of a park.

Somewhere in the neighbourhood, there was a half-destroyed building. Then he finally met someone. It was a man, but he looked horrible being no more than a meter and a half high and one-handed. Alonso asked him where he was and the little man told him that they were in Central Park in New York. Then Alonso saw a banner on a wall: "People! Come on Saturday, 26th of February 2112 to pay homage to the victims of the Forth World War".

Then everything started to go around again and he woke up in the spaceship. The green robot was near him. When Alonso saw it, he screamed angrily: "You did it, didn't? You and your hightech civilization; you killed us, you destroyed humanity". But the robot whispered calmly: "No, the truth is that humanity destroyed itself. But you can change this. Now that you saw all these, you are able to change the future". Everything started to go around for the third time and Alonso woke up in his hammock this time. He felt that everything was not a dream, but he knew he could never tell anyone, because they would never believe him.

Raul Șerban, a XI-a A

Orașul meu ecologic

Profesor JURMONI ANGELA

Ținând seama de faptul că oamenii nu pot fi separați de mediul lor de viață și că degradarea calității acestuia are efecte nedorite asupra lor, manualele de *Educație tehnologică* includ un capitol dedicat problemelor mediului înconjurător, pentru a trage un semnal de alarmă asupra acestor realități care nu pot fi ignorate.

Omul epocii moderne și mai ales contemporane a pus pe primul plan câștigul material rapid, dezvoltând în acest sens activități economice care au avut un impact negativ asupra mediului înconjurător. Activitățile economice nu pot fi concepute fără utilizarea unor re-surse. Unele dintre acestea sunt inepuizabile și nepoluante, precum energia solară și cea eoliană, dar spre care omul nu s-a îndreptat decât în ultima vreme, ca urmare a pericolului epuizării unor alte resurse considerate poluante.

Domeniile asupra cărora poluarea determinată de activitățile umane curente acționează imediat sunt: **aerul, apa și solul**. Sunt considerate surse de poluare și zgomotul, imoralitatea și incultura.

Indiferent dacă poluarea acționează direct asupra organismului uman, sau indirect, efectul este același și uneori ireversibil.

Omul „produce” zi de zi, conștient sau nu, deșeuri: fie că este vorba de îmbrăcăminte uzată, mobilă deteriorată, detergenți, cosmetice sau substanțe chimice de uz casnic, toate au același efect nedorit asupra mediului.

O statistică realizată la nivel mondial cu privire la deșeurile solide a relevat următoarea situație: deșeurile de hârtie reprezintă 55% din total, metalele 9%, resturile de produse alimentare 14 %, textilele 5%, deșeurile lemnoase 4%, sticla 9%, ambalajele din mase plastice 1% (într-o creștere alarmantă), diverse 3%.

Dacă pentru cercetătorii din domeniul demografiei este îngrijorătoare rata creșterii numărului populației în raport cu resursele existente, pentru specialiștii în domeniul protecției mediului, problema o constituie faptul că o populație din ce în ce mai numeroasă va „sufoca”.

Pământul cu deșeuri.

Pentru a analiza efectul poluării asupra mediului și a conștientiza importanța reciclării și a refolosirii deșeurilor din hârtie, material plastic și material metalic am realizat împreună cu elevii claselor a V-a, în cadrul orelor de Educație tehnologică, la modulul *Organizarea mediului construit*, proiectul intitulat „Orașul meu ecologic”. Cu această ocazie, elevii au realizat diverse machete, folosind materiale reciclabile (hârtie, carton, doze din metal, ambalaje din material plastic, cutii, capace, materiale textile, dopuri, jucării stricate, PET-uri, lemn, polistiren etc.). Machetele au fost realizate după imaginația fiecăruia, individual sau în grup, reprezentând: parcuri de distracții, grădini zoologice, sensuri giratorii, cartiere de locuit etc. Ele au fost expuse în centrul de informare și documentare timp de o săptămână, în intervalul 3 – 10.XII.2008. În cursul orelor de dirigenție s-au efectuat vizite la expoziție, iar tematica protejării mediului a fost subiect de discuție și

în aceste ore. Cu alte cuvinte, am fost ecologi timp de o săptămână.

Importantă este însă conștientizarea pericolului la care expunem mediul înconjurător prin acțiunile noastre de zi cu zi, devenind permanent ecologi, pentru sănătatea noastră și a mediului în care trăim.

Și acum vă invităm la expoziție, în orașul nostru ecologic:

Un proiect necesită timp, materiale, imaginație și răbdare.

- ✓ *În prima fază am adunat cele necesare și am încercat să-mi imaginez cum ar trebui să arate lucrarea în final. Pentru acest proiect am folosit atât materiale biodegradabile cât și plante sau părți ale acestora.*
- ✓ *În etapa a doua am stabilit ceea ce urma a fi confecționat din fiecare obiect existent în parte.*
- ✓ *A urmat apoi munca propriu zisă, care a durat ore și zile în șir.*

*Le-am luat toate frumos la rând, obiect după obiect. Din capacele de la flaconul de șampon am făcut bărcuțe pentru un lac, unde oamenii le pot închiria și se pot plimba. Pentru blocuri, străzi, case și reclame am folosit carton și hârtie glasată autocolantă. Fântâna artesiană am confecționat-o dintr-un capac de la balsamul de rușe, iar pentru copaci am folosit crenguțe. În centrul „orașului” am pus un sens giratoriu cu o mică fântână, iar dintr-o cutiuță am făcut banca **WESTERN UNION**. Cetatea am modelat-o din gips, iar lângă ea am așezat un brad împodobit cu globuri și beteală. Mașinile care se îngrămădeau în parcare a magazinului **SPAR** sunt făcute din dopuri de plută și ascuțitori.*

Componentele proiectului le-am așezat și fixat pe polistiren. Așa, totul a fost mai ușor de mânuit pentru că prindeam în ace lucrurile care erau greu de lipit.

*Matei Sylvia
Alexandra
Dragomir Cristian –
fotograf de ocazie,
Clasa a V-a D*

Grand Theft Auto IV

De la primul joc al seriei încoace, seria Grand Theft Auto a atras atenția publicului, însă de la al treilea titlu al seriei se poate spune că Grand Theft Auto a revoluționat industria jocurilor prin faptul că era primul joc 3D din serie cu o libertate de mișcare de neimaginat pentru un asemenea joc în acea perioadă. Seria a continuat cu expansion pack-urile Vice City și San Andreas care au făcut ca popularitatea seriei GTA să crească și mai mult.

Momentul în care Rockstar Games au anunțat al patrulea joc din serie pentru consolele Xbox 360 și Playstation 3 în aprilie 2008 și ulterior pentru PC în luna decembrie a entuziasmat fanii GTA din întreaga lume, care s-a grăbit să cumpere jocul, Rockstar Games înregistrând vânzări în prima săptămână de la lansarea de peste 7 milioane de exemplare și încasări raportate de Take Two de peste 500 milioane de dolari.

Ațiunea are loc în Liberty City, copie fidelă a New York-ului. Personajul principal al jocului este Niko Bellic, un emigrant de origine sârbă, fost soldat în războiul din Bosnia, care a emigrat în Statele Unite, fascinat fiind de poveștile vărului său Roman și din dorința de a se răzbuna pe doi foști camarazi din război care l-au trădat. Odată ajuns în Liberty City, Niko descoperă că vărul său îl mințise în poveștile sale, el fiind doar un patron al unei firme mici de taxiuri, înglobat în datorii din cauza dependenței lui față de jocurile de noroc. Pe parcursul jocului Roman va trebui ajutat să scape de cămătării care tot îi dau târcoale și să îi găsească pe cei doi foști camarazi.

Gameplay-ul nu s-a schimbat foarte mult față de vechile jocuri ale seriei, însă are o adăugire importantă și anume sistemul de conver care vă va ajuta să treceți peste unele dintre cele mai dificile misiuni ale jocului. Misiunile au rămas cam la fel: trebuie să-l elimini pe X, să-l salvezi pe Y sau să-l urmărești pe Z, singura noutate fiind la sfârșitul anumitor misiuni, când poți să alegi dacă vrei sau nu să elimini respectivul personaj, impactul asupra parcursului poveștii fiind însă minim.

Grafica s-a schimbat total față de vechile GTA-uri, noul motor oferind o grafică superbă, cu un nivel de detaliu de-a dreptul impresionant, anumite locații din Liberty City putând fi foarte ușor identificate cu cele reale din New York. Alt aspect plăcut este reprezentarea în detaliu a personajelor, expresiile lor faciale făcându-le să pară mai umane.

Fizica din joc e alt punct forte. Fiind bazată pe motorul grafic Euphoria, aceasta este foarte realistă, impactul dintre mașini și personaje sau momentul când anumite personaje se prind de portiera mașinii condusă de jucător oferă un deliciu vizual jucătorului, aducând astfel jocurile cu un pas mai aproape de realitate.

În concluzie, pot spune că Grand Theft Auto IV este un joc foarte reușit, care cu siguranță nu trebuie ratat și de ce nu, chiar cumpărat! Jocul este recomandat persoanelor peste 18 ani.

Balul nostru

S-a hotărât , în 18 decembrie e balul ... la Balul Crăciunului mă refer, cel la care, chiar dacă sunt colegi ce tind să critice și să nu creadă, am muncit și ne-am străduit să iasă bine.

Acum trei săptămâni am finalizat scenariul și am căzut de acord că, anul acesta, Moș Crăciun va rămâne tradițional, va veni de la Podul Nord și va împărți cadouri copiilor, în așa fel încât să nu apară extraterestri și marțieni care să-l răpească, un alt Moș Crăciun, sau poate doi ... poate pe ici, pe colo, doar personaje de poveste, o Cenușăreasă, o Scufiță și un lup, căpitanul Hook și încă vreo câțiva.

Scenariul a fost prima sarcină de îndeplinit, apoi au urmat repetițiile care au implicat toată școala, toți

fiind format din elevii doamnei profesoare Cseki, copiii de clasa a VI- a, adorabili ... să urmărească parada din fiecare an (cu lumină și fast, cum spunea cineva zilele trecute la repetiții) și, nu în ultimul rând,

o scenetă extraordinară - și când spun extraordinară, îmi asum superlativele folosite - regizată de Călina, colega noastră din a X-a D.

Cu doar câteva ore înainte de începerea balului, e destul de vagă impresia pe care o va lăsa acesta, însă, stăpâniți de emoții, sperăm că eforturile depuse vor fi răsplătite de publicul spectator.

Acestea sunt gândurile noastre de dinaintea balului, dar atunci când veți citi revista, părerile fiecăruia vor fi formate deja, balul va fi trecut ... vacanța de asemenea.

elevii care au binevoit să participe la momentele artistice și, normal, vechii colegi care urmăreau să chiulească de la ore, însă aceștia au dispărut treptat ...

Ce am putea spune noi în Ajunul balului? (când spun "noi" mă refer la toți colegii mei care au participat în organizare , cei din clasa a XI- a D și a X- a D). Uimitor, dar singura constantă care trece prin mințile noastre acum este faptul că afară s-ar putea schimba vremea. Ploua de dimineață și asta ar putea întoarce totul cu susul în jos. Cred că cea mai mare mulțumire ar fi ca la ora 17 când începe spectacolul, să fie senin, fără nori, pentru ca astfel toți cei care doresc să ne urmărească, să nu fie împiedicați de ploaie ... să poată vedea tradiționalele dansuri populare românești și săsești, să poată să-i asculte pe Oana și pe Tudor, pe Denisa și pe Petra, precum și corurile specifice Colegiului Național Decebal – corul german, corul francez și cel englez, acesta din urmă

Rotariu
Georgiana,
cl. a XI- a D
(precum și
colegii
din organizarea
balului)

Sărbătoarea Nașterii Domnului

Dacă în conștiința societății de astăzi, evenimentele legate de sărbătoarea Nașterii Domnului riscă să devină doar manifestări laice, chiar cu bunele intenții pe care le provoacă – ex. „să fim mai buni” (de parcă nu tot timpul este rezervat acestui îndemn) – în conștiința creștinului autentic, acest eveniment e singurul „lucru nou care s-a întâmplat sub soare”.

Ar fi utopie să nu recunoaștem suferința firii umane și tragedia morții, dar la fel de utopic și de neconceput ar fi ameliorarea suferinței și a morții printr-un simplu „gând pozitiv” sau printr-o manifestare „bună” înțeleasă doar în ea însăși.

Bunătatea este *la și de la* Dumnezeu. El este Izvorul bunătății. Bunătatea lui Dumnezeu nu doar ameliorază, nu doar ascunde, ci salvează firea umană de moarte. Prin Întrupare (acesta este fondul sărbătorii Nașterii Domnului) Dumnezeu Se așează în interiorul omului și lucrează bunătatea, cuprinzând toată viața acestuia. Cele firești ale omului devin bune în afară de păcat, care este nefiresc omului.

Lucrarea bună a omului este asociată în Sfânta Scriptură întotdeauna cu lumina adevărului mărturisit ca frumusețe. Dar Dumnezeu este Lumina lumii și în special a omului. Fără lumina de la Dumnezeu, omul nu poate lucra binele, pentru că nu se poate împărtăși de frumusețea adevărului.

O cântare dedicată praznicului Nașterii Domnului Îl numește pe Hristos, Cel ce este Dumnezeu întrupat, „Soarele dreptății” și „Răsăritul cel de sus”. El este Izvorul bunătății, al dreptății, al frumuseții, al adevărului, al luminii. Omul, care este icoana lui Dumnezeu, răsfrânge asupra lumii bunătatea lui Dumnezeu, dar este chemat să se împărtășească în permanență din Bine, care este Dumnezeu. Poposind de multe ori asupra stărilor „bune”, principiilor „bune”, omul Îl pierde pe Dumnezeu. De aceea e bine să-L căutăm pe Dumnezeu *acolo unde este*: în faptul Întrupării, și nu în alte moduri de a sărbători.

Lumina lui Hristos să vegheze asupra noastră, a tuturor celor care încercăm să împlinim Binele .

Prof. Radu Scânteie

ASTRELE ȘI CAPRICIILE LOR ÎN ANUL 2009

CAPRICORN

Harnicii și răbdătorii Capricorni vor da dovada în 2009 de o creativitate ieșită din comun, favorabilă la școală și în proiectele personale. Per ansamblu, anul 2009 va fi un an mai bun decât precedentul mulțumită lui Saturn, Pluto și Jupiter care tranzitează constelația zodiei acesteia.

Fun fact: Celebrități Capricorn: Kate Moss, Jim Carrey, Orlando Bloom, Mary J. Blige, Elvis Presley, Nicolas Cage.

VĂRSĂTOR

Vărsătorii cei idealști și independenți vor tinde să-și ducă aceste calități la extrem din pricina lui Neptun care se plimbă nestingherit prin casa acestor nativi. Pentru ca totul să decurgă ca la carte în anul 2009, Vărsătorii trebuie să fie echilibrați. Pe plan școlar și profesional, vor fi favorizate relațiile cu colegii și/sau partenerii de afaceri.

Fun fact: Celebrități Vărsător: Bridget Fonda, Paris Hilton, Justin Timberlake, Oprah Winfrey, Bob Marley.

PEȘTI

Peștii, recunoscuți prin creativitate și sensibilitate vor avea parte de o perioadă foarte bună în anul ce va urma. Se vor remarca pe plan profesional datorită lui Jupiter care face ordine în planurile lor. Mulțumită Nodului Nord care apare în constelația Peștilor, nativii acestei zodii vor prelua inițiativa și vor îndepărta toate sursele negative din preajma lor.

Fun fact: Celebrități Pești: Eva Longoria, Bruce Willis, Chuck Norris, Jessica Biel, Jon Bon Jovi, Drew Barrymore, Jennifer Love Hewitt, Cindy Crawford, Kurt Cobain.

BERBEC

Berbecilor li se recomandă să-și echilibreze energia debordantă și temperamentul vulcanic în activități care să le aducă satisfacții și profit. Jupiter le amplifică energia pe care o au deja de la Marte, oferindu-le, de asemenea, perspective asupra celor ce vor urma. Nu ezitați să vă faceți planuri de viitor în acest an!

Fun fact: Celebrități Berbec: Reese Witherspoon, Sarah Jessica Parker, Sir Elton John, Fergie, Mariah Carey, Eddie Murphy, Jackie Chan, Martin Lawrence, Kate Hudson.

TAUR

Taurii, vestiți pentru frumusețea și loialitatea lor, vor avea parte în 2009 de sfârșitul a doi ani de transformări consecutive. Prin urmare, anul următor va fi un an al maturizării. Perioada lunilor martie-mai va aduce mari realizări pe plan sentimental și profesional.

Fun fact: Celebrități Taur: Carmen Electra, Jack Nicholson, Al Pacino, Penelope Cruz, Jerry Seinfeld, Michelle Pfeiffer, Uma Thurman, Kirsten Dunst, David Beckham, George Clooney, Janet Jackson, Tony Blair, Enrique Iglesias, Cate Blanchett, Pierce Brosnan, Cher.

GEMENI

Gemenii, cei mai energici și mai sociabili nativi ai Zodiacului, vor scăpa de toate încurcăturile prin comunicare și socializare. Saturn și Jupiter le vor deschide o mulțime de uși atunci când va fi nevoie să se avânte pe terenuri necunoscute. Trebuie doar să comunicați!

Fun fact: Celebrități Gemeni: Naomi Campbell, Kylie Minogue, John F. Kennedy, Heidi Klum, Maylin Monroe, Angelina Jolie, Johnny Depp, Anna Kournikova.

RAC

Remarcați prin imaginația și natura lor de familisti convingi, Racii vor avea parte de un 2009 foarte prosper. Din aprilie până la sfârșitul anului vor avea parte de călătorii interesante și aventuri binemeritate. În acest interval de luni vor întâlni persoane energice care le vor definitiva drumul în viață.

Fun fact: Celebrități Rac: Tom Cruise, Pamela Anderson, Giorgio Armani, Lindsay Lohan, Prințesa Diana, 50 Cent, George W. Bush, Sylvester Stallone, Jessica Simpson.

LEU

Mândria și simțul conducerii caracteristice Leilor îi vor ajuta enorm în anul care vine, deoarece vor da dovadă de un plus de creativitate, realizări profesionale și sociale. Încă din primele zile ale anului, proiectele vor lua avânt și totul va decurge de la sine.

Fun fact: Celebrități Leu: Jennifer Lopez, Monica, Lewinsky, Sandra Bullock, Yves Saint Laurent.

FECIOARĂ

Cei mai înverșunați critici ai Zodiacului, dar și cei mai meticuloși, Fecioarele au parte în anul 2009 de relaxare. Luna septembrie le va aduce multă muncă și agitație din pricina lui Saturn care tranzitează constelația. Această perioadă va aduce plusuri relaționării și planului sentimental grație lui Jupiter.

Fun fact: Celebrități Fecioară: Claudia Schiffer, Beyoncé, Michael Jackson, Cameron Diaz, Keanu Reeves, Hugh Grant.

BALANȚĂ

Balanțele, neîntrecute pentru diplomația și echilibrul lor, vor fi favorizate de către astre în anul ce va urma. Jupiter, Saturn, Pluto și Neptun vor contempla la succesul în afaceri și la școală. Pe plan intelectual și social vor excela, iar Saturn și Neptun îi vor debarasa de relații fără perspectivă.

Fun fact: Celebrități Balanță: Catherine Zeta-Jones, Michael Douglas, Brigitte Bardot, Gwyneth Paltrow, Will Smith, Hillary Duff, Ashlee Simpson, Sting, Kate Winslet.

SCORPION

Scorpionii cei pasionali și misterioși se vor realiza pe plan financiar în acest an. Se întrevide un nou loc de muncă sau o avansare. Piedicile întâmpinate în anul precedent vor dispărea în totalitate, permițându-vă să vă afirmați și să vă valorificați calitățile la maximum.

Fun fact: Celebrități Scorpion: Bill Gates, Julia Roberts, Winona Ryder, Ethan Hawke, Owen Wilson, Demi Moore, Leonardo DiCaprio, Danny DeVito, Whoopi Goldberg.

SĂGETĂTOR

Vizionarii și cei mai cinstiți nativi ai Zodiacului, Săgetătorii, dau dovadă de un optimism debordant în anul care va veni. Relațiile personale merg cum nu se poate mai bine, iar perioada lunilor martie-august le va oferi perspectivă asupra viitorului. Se recomandă prudență în luarea deciziilor.

Fun fact: Celebrități Săgetător: Scarlett Johansson, Brad Pitt, Bruce Lee, Tina Turner, Britney Spears, Gianni Versace, Jay-Z, Woody Allen, Tyra Banks, Samuel L. Jackson.